

BUDAPESTA
4 Novembre st. v
Dumineca 16 Novembre st. n.

Va esi joi'a si dnimec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 85.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

Si Barbu vediu, că situațiunea acésta e cât se pôte de neplacuta. Deci, că sè puna capetu neplaceriilor, ce dóra s'aru ivi,*grabì sè dica:

— Te însieli, miss Agatha. Domnii acestia sînt camaradii mei.

Miss Agatha aruncà spre el o privire cumplita, apoi respunse că scósa din minti:

— Camaradii dtale? Dar atunce si dta esti cá si ei! Unu . . .

Cuvéntul i amutí în gura. Nu cutezà sè-l pronuncie. Apoi, fàra sè scia ce face, fugì de acolo si lasà pe Barbu cu amicii sei.

— Cine-i femeia acést'a? — întrebà John. Gasindu-te singuru cu dèns'a, presupuneam vr'o aventura, si nici decát nu me așteptam la primirea ce ni facù.

— Dar nu o cunosci? — întrebà Barbu, în locu de respunsu.

— De unde s'o cunosci?! Nu-mi aducu aminte s'o fi vedutu vr'odata, — respunse John.

— Te 'nsieli, — zise Barbu. Ai uitatu de acea nópte din Nickholm, când sariramu peste parete . . .

X Av. C. E. 60419

Teatrul era îndesuitu de publicu. Rinaldo cântà unu duetu cu o cântareția . . .

— Ea sè fia óre? Fiic'a lordului Montpeare? — întrebà John cu mirare. Pe care o suprinseram în gradina cu unu oficieru russu?

— Accea. Miss Agatha.

— Asiá dara e reu de noi.

— Pentru ce?

— Ea recunoscù vestmintele aceste, si ne va cere socotéla de parintele seu.

— Si-apoi? — întrebà Barbu cu mirare.

— Neputându sè dàm socotéla, vom ajunge în încurcatura mare, vom fi arestati si-apoi . . .

— Si-apoi?

— Nu scéu dèu unde se va finí treb'a nóstra, caci e cam curiósá.

— Cum asiá?

— Asiá, cà atacati de niște talhari în Africa si lipsiti de tóte vestmintele nóstre, amu fost siliti sè ceremu ale unui caletoru pe care îl întelniramu, si fiindu cà acela n'a voitu sè ni le dea cu bun'a, le-amu luat cu sil'a, si-l lasaramu în drumu. Nu scéu déca mai traiesce. E bine, acelu caletoru, precum aflaramu din ea, erá parintele ei, càci vestmintele aceste au fost ale lui.

Barbu încremení de spaima. Motivul acesteia înse nu erá comiterea acelei crime, càci o gasi fórte escusabila, ci pedéps'a, ce naturalminte trebuia sè urmeze dupa aceea.

— Din aceste vedi, — începù John, — cà aice nu putem remâné nici unu momentu.

— Nu, nu, — adause Rinaldo, care pân'atunce nu graise nici unu cuvântu.

— Dar ve voiu scuti eu, — i imbarbatà Barbu.

Înse John nu se simtí nici decât liniscitu prin asigurarea lui Barbu. El sciea, cà odata prinsu, anevoiá va scapá si atunce i se vor descoperi si alte fapte rele, si pedéps'a de siguru va fi mare.

Deci respuse numai decât:

— Totusi va fi mai bine sè ne luàm catrafusele d'aice, càci numai ti-amu face neplaceri. Haidamu, frate Rinaldo!

Si ei plecara.

Înse abiá facura unu pasiu, lui John i plesni priu minte o ideia si se oprí. Acea ideia erá urmatórea: déca poliția, venindu sè-i caute, va gasi acolo numai pe Barbu, acest'a — pe temeiu cà a dèsu Agathei cà este amicul lor — va fi arestatu, spre a dá celu putínu deslucire despre cei doi camaradi ai sei. Si fiindu cà John nu se încredea în istețimea lui d'a ascunde adevéru, gasi mai potrivit pentru asigurare, a nu-l lasá nici pe dènsul acolo.

Deci i duse:

— Frate Barbule, me temu cà lasându-te singuru aice, compromisu prin amici'a nóstra, vei dá de neplacere. Vina dara cu noi!

— Nu potu.

— Dar trebue.

— Înse nu vreu.

— Ah! si de ce? Dóra caten'a amorului te împedeca?

— Ba o legatura mai mare, legatur'a ce-mi împune onórea. Acésta nenorocita copila si-a pusu tóta încrederea în mine. Eu sîm unicul ei scutu. I-am promis, cà o voiu aperá. Nu potu sè o parasescu.

— Dar déca te periclitezi ênsu-ti?

— Nici atunce.

John nu mai sciea ce sè dèca. Timpul trecea, si totu minutul putea sè produca pericolu temutu.

Vediându dara, cà nu-l póte mișcá, si în rëndul

primu avèndu grige numai de persón'a sa, hotari sè mérga si fàra dènsul.

Deci duse:

— Asiá dara, remasu bunu!

Si plecà dimpreuna cu Rinaldo.

Înse în momentul acela aparù miss Agatha cu trei agenti polițienesci, si aretându spre John si Rinaldo, esclamá cu resbunare:

— Iéta ucigasi! Prindeti-i!

Si atunci lui Rinaldo i plesni prin minte o ideia demonica, si duse lui Barbu:

— Vedi frate, spusu-ti-am sè fugimu! Acuma tóte-su însedaru.

Prin acést'a si Barbu fu compromis. Deci si el se arestà. Acesta erá si scopul lui Rinaldo.

Agentii condusera pe toti trei la poliția, unde fure arestati în o celula, spre a fi ascultati în deminéti'a urmatóre.

Când înse pazitorul veni deminéti'a sè-i conduca în localul de ascultare, celu'a fu desiérta. Toti trei fugira prin o sapatura în plafondul celulei, pe unde se urcara în o sala în etagiul primu, care avea unu balconu spre strada, si din acesta se coborira jos. Înându lumea n' capu.

Barbu, arestatu cu ei, deveni si el fugaru de sila si i însoti rușinatu si posomoritu pretotu-îndene. Nu-i placea lui istori'a acést'a, în care s'a încurcatu fàra voi'a sa, si de multe ori voiá sè si parasésca pe amicii sei, spre a se rentórcé la Agatha, si respectivu la arestul din Marsil'i'a; înse aceia îl paziau cu ochi atenti, îl tîneau cà prinsu, càci se temeau, cà déca îl vor perde, el i va tradá séu prin nebagare de séma, séu dóra si cu voi'a.

Astfel înaintara dènsii tóta diu'a urmatóre, totu pe niște cài neumblate, prin paduri si locuri ascunse, pâna ce a trei'a dèi sosira într'unu orasielu.

Mersera într'unu otelu. Rinaldo numai decât începù sè studieze terenul. Aflà, cà orasielul e în mare agitațiune, din caus'a cà în curènd are sè sosésca unu cântaretiu italianu, spre a debutá în teatru de acolo.

Locurile tóte erau abonate, si nu mai lipsiá decât cà cântaretiul sè sosésca. Toti erau curiosi nu numai sè-l audia, dar sè-l si vedia, de óra-cc în orasielu nimene nu-l cunoscea în persóna.

Lui Rinaldo i plesni priu minte o ideia si duse lui John:

— Mei frate, haid sè facemu o gluma! Eu sîm italianu, sciu sè si cântu binisioru, me voiu duce dara la directorul teatralu si voiu dèce, cà eu sîm vestitul Dondoni, pe care îl aștepta el.

— Dóra nu vrei sè cânti?

— Ba vreu, dar nu numai atâta. Voiescu cà totu odata sè si încassezu onorarul promis aceluia.

— Îndresnetiu jocu!

— Dar cu tóte aceste siguru. Precum sîm informatu, Dondoni are sè sosésca numai peste patru dèile; pân'atunce eu voiu puté si debutá, si încassá banisiorii, si totu-odata me voiu puté si cará d'aice.

— Norocu sè-ti dea Dummiedeu! Dar eu în totu momentul voiu stá gata de fuga, si déca voiu vedé, cà e reu, voiu luá-o la sânetós'a.

— Te rogu, cà în apropiarea teatrului sè stai cu o trasura, cà în casu de trebuintia sè potu fugi si eu cu tine.

— Asiá va fi.

— E bine, eu me ducu acuma la directorul.

Se duse, si peste jumetate de óra totu orasielul vorbiá, cà renumitul artistu Dondoni a sositu, în so-

cietatea a doi colegi, si că de séra va începe debutul seu anunțiatu.

Când Barbu auzi acésta, si când ómenii începu a-l admirá, nu mai sciea ce sè faca în perplesitate sa, deci aflá mai consultu a se închide în odaia si a nu eși de acolo pâna 'n sér'a reprezentatiunii.

Atunce se duse si el sè asculte pe Rinaldo. Dar se ascunse numai pe dupa culise, că nimene din publicu sè nu-l vedea, si astfel, în casu de pericolu, sè fía cât mai puțin compromisu.

Teatrul erá îndesuitu de publicu. Rinaldo cântá unu duetu cu o cântareta, si entuziasmul fu mare.

Dar când espresiuinea acelu entuziasmu se manifestá în gradul celu mai înaltu, unu individuu din mijlocul publicului se scolá repede, si strigá :

— Acesta nu e Dondoni !

Sgomotul fiindu mare, numai putini îl audira, dar apoi devenira si altii atenti, si dupa ce se facu línisce, densusul repetá, aretându spre Rinaldo :

— Acesta nu e Dondoni.

Uimirea fu generala. Unii erau de parerea, că individul acela de siguru e nebuuu ; dar altii începura a-i dá credieméntu, căci el strigá necontentitu :

— Acesta e unu însielatoru !

Rinaldo, carele auzi îndata prim'a exclamatiune, privi într'acolu si îl recunoscu. Erá lordul Montpeare.

Pericolul erá mare. Publicul indignatu începú a navalí pe scena. Urmá o confusiune mare. Rinaldo usá de acésta, se furisá de pe scena si, cu banii deja incassati, fugi la trasura, John dete biciu cailor, si disparura.

Pe când publicul ajunsse pe scena, acolo se gasi numai Barbu, care tocmai voia sè fuga, ínse fu arestatu.

(Va urma.)

R a c h i t ' a .

Gradin'a-i parasita ! . . . Pe unde-amblam odata
Nici paseri nu mai cânta cu glasul lor voiosu,
Pe drumuri cresce ierb'a, pe micul iaz ínóta
O luntre sferimata de timpul nemilosu.

Nu mai pe malu stá ínca rachit'a cea beatrâna
Cu crângile-i plecate spre iazul adormitu,
Si cá visându se mișca când dureros suspina,
Trecându pe lângá densus'a, zefirul raticitu.

În cógî'a ei uscata zarescu înc' al meu nume :
O mâna multu iubita într'ens'a l'a taiatu,
Apoi fára credintia a raticitu prin lume.
Si numai vechiul arboru numele l'a pastratu.

Rachit'a cea beatrâna de-ar vré cá sè vorbésca,
Multu ar puté sè spue din timpul celu trecutuu . . .
Cátu e de uitatóre inin'a omenésca,
Ea singura o scie, ea singur'a vedútu !

MATILDA PONI.

Despre desvoltarea telegrafiei.

(Fine.)

Cáci s'au aflatu ómeni, cari au construitu aparate, unde literile — în adeveru — vinu tiparite pe sêrma cu litere de tipariu.

Celu mai perfectu si mai bunu dintre aceste aparate e fára îndoiéla celu a profesorului americanu Hughes. Pe aparatul acesta vine de pesi'a pe sêrma de hártia tiparita, si nu se mai decopieza, ci se tramite adresatului asiá precum o tiparesce aparatul.

Ar fi pré multu, déca asiú descrie aparatul acest'a în detaiu ; căci o asiá descriere, că on. cetitori sè o pricépa, numai atunci ar fi încoronata de succesul doritu, când partile mai esențiale aru fi desemnate si fiesce-care parte acompaniata de esplicatiuni speciale, ce în cadrul unei descrieri fugitive, precum e cea de presinte, n'are locu. Aparate de a lui Hughes sânt în Ungaria 7, în Austria 50, în Francia 300, în Anglia 4, în Germania 130, în Italia 146, în Russia 106, iéra în Români'a nici unul.

Pe aparatul acest'a se potu dá într'o óra 60 de de pesie, iéra pe a lui Morse numai 30. Pe lângá tóte aceste avantaje, totu nu a pututu sè cuprinda teritoriul odata ocupatu de Morse, căci aparatul acestuia e cu multu mai simplu si multu mai practicuu. Afara de acésta aparatul lui Morse costa numai 120 fl., iéra a lui Hughes 1000 fl. fiindu acest'a fórté complicatu.

Mai ajunga a adauge, că de presinte sânt o mulțime de aparate telegrafice, care de care mai complicate, dar multu puțin practice. Dintre mulțimea acésta de aparate, numai Morse si Hughes au pututu sè cucerésca lumea si sè satisfacá tuturor recerintelor. (*)

De presinte face multu a vorbi despre sine si se spera a avé viitoriu si aparatul lui Meyer, cu care pe unu firu telegraficu de odata se potu dá patru de pesie. Acestu aparatu are într'atât'a însemnatate, că, déca s'ar perfecționá mai bine, atunci prin întrebuintiarea lui numerul firelor telegrafice s'ar micșiorá, căci unu firu aru suplini 4 fire.

Aflu de interesu a mai adauge, că în anul 1877 în Ungaria a fost 2.800,000, în Austria 5.400,000, în Francia 12.400,000, în Anglia 22.000,000, în Germania cam 10.000,000, în Russia cam 5.500,000, si în Români'a 1.000,000 de de pesie.

În fine însemnu, că tóte cele díse sânt numai în liniamentele principale díse ; căci a dá o descriere perfecta despre starea si desvoltarea telegrafiei, ar cuprinde tomuri întregi, ce n'aru fi pentru colónele unei foi beletristice.

GEORGE LIUBA.

(*) Interesantu e si Pantelegraful italianului Cassoli, care e în stare scrisórea omului naturala, precum si figuri si desemnuri sè le reproduce, asiá precum sânt scrise. În praeca nici acestu aparatu nu si-a eluptatu terenu de întrebuintiare.

F e l i u r i t e .

Presenti'a ferului în grâu. Ferul este unu principiu al sângelui. Trebuie dar sè se prevada, că alimentele aducu în organismu unu compusu feruginosu órecare, într'unu modu nesimțitoru, dar fára întrerupere. Astfel dar sângele primisce cantitati importante de feru, si nu se datoresce, principalminte, de cât pânei, care este bas'a alimentatiunii nóstre. Gasparin a constatatuu, că unu omu, care consuma anualu 120—150 chilo de pâne, va întroduce în organismul seu 290—300 grame de feru. Esperienti'a facuta de chemistul rusu, Éliosof arata, că 100 parti grâu dá 1.88 fáina, si 100 parti din acésta contine 7.60 de oxidu de feru. Consumatiunea varietatilor de grâu va produce pe puținuu în economía pe anu 80—150 grame de feru.

Din statistic'a Londrei. Dupa numerarea cea mai nóua, Londra, acestu Babylon modernu, are trei milióne siése sute siepte-dieci si sieése de locuitori, 335 biserici creștine de tóte confesiunile, 22 teatre, 14 închisori mari si cam la 100 de spitaluri.

S A L O N U :

Calindarul septemânei.

Dumin.	4 16	G. 24 d. R. 5 Luca. c. p. Ioaniciu M.
Luni	5 17	s. m. Galaction, Epistimia, s. ap. Lin.
Marti	6 18	s. p. Paul Mart. c. p. Luca.
Mercuri	7 19	ss. 33 mm. d. Melit., c. p. Lazar.
Joi	8 20	Archang. Mihail si Gavriil.
Vineri	9 21	ss. mm. Onisifor, Porfiriu.
Samb.	10 22	ss. ap. Erast, Olimp, Rodion.

Conversațiune familială.

— De Jeannie Bayard. (*) —

Susana,

Ce importanta cestiune vii a sulevá, scump' a mea!

Dupa viéti'a esterna, dupa placeri si serbatori, iéta miclele miserii ale vietiei domestice, dela cari, ro-
la noastră de femei ne împedeca absolutu d'a ne sub-
trage.

Sciu pré bine, copil'a mea, cât de dificila este conducerea unei case, si înca mai multu, a servitorilor.

Iéca, marea rana, marele reu, de care suferi, de care te plângi în momentul acést'a : servitorii.

Aici me voui încercá a-ti da unele consilii, ce-ti póte oferi esperiint'a mea.

Nu se póte negá, între domni adeca stepâni si servitori, exista unu feliu de inimiciti'a, de ura ascunsa, care, din nefericire, se dá pe fația cu cele mai multe ocațiuni.

De unde provine acést'a? Din sentimentul de egalitate reu întielesu.

Servitoriul nu-si póte de locu închipuí cá el póte fi egal cu stepânul în demnitate, onorabilitate, dar nu în pozițiunea sociala.

Dênsul nu întielege, cá fiint'a, care luca, e totu asiá fericita, une-ori mai fericita, cá ceea, care platesce si remuneréza munc'a.

Stepânul, care ghicesce ur'a ascunsa, care o simte si se indignéza de ea, totu atunci face sê i-se simta drepturile si exigentiile, mai multu de cât ar face-o de siguru, când ar voi sê fía servitu cu afectiune si devotamentu.

Ce remediú putemu noi opune acestei stári de lucruri?

Eu nu vedu, decát unu singuru, copil'a mea, acel'a : d'a se face iubitú prin justitia, bunetate si caritatea sa, fația cu servitorii, dela cari sântemu obligati a pretinde serviciu.

La acésta, de siguru nu vei reusi nici odata prin o purtare absolutistica. Sânt naturi, esențialminte sêcose (indêrjite) cátra ori-ce sentimente bune, fația cu aceste tóte virtutile inimei remânu, cá unu picuru de apa asupra uleului, sânt servitori atât de bine etablati, încât ori ce resonamente si ori-ce purtare, nu îi póte abate dela calea pe care au apucatu, dar, în cele mai multe casuri, esemplul stepânului îl urméza si servitorii. Déca acestia întimpina buna vointia si simpatia, respondu cu devotamentu si bunu serviciu.

Un'a din cauzele mai esențiali a relei dispozițiuni

(*) Acestu articlu interesantu l'am aflatu în diuariatul „La mode française“ nr. din 13 sept. a. c. Speru a face unu serviciu punêndu-l în faci'a on. cetitóre a „Familiei“. Trad.

din partea servitorilor fația de domni, este, fara con-
trađicere, continua schimbare, ce se observa în aplica-
rea servitorilor.

În locu d'a remâné ani îndelungati în cas'a, unde si-au începutu serviciul, servitorii o parasescu dupa câte-va luni, dupa câte-va țile, pléca ceva-si mai de parte, pentru a-si întemeiá o esistenția, chiar asiá nesigura, cá cea d'ântâiu.

De aici lips'a de îndemânare, lips'a de simpatia, de aici provine, cá nu învétia nici unu serviciu.

Nu veti iubi pe acésta Toionon sêu pe cutare Manon, care a întratu de 16 ani în serviciul domnului ei, fara a-l abandoná vre-odata? Femei'a casei a muritu, ea a remasu; copiii s'au dusu care n'catrau, ea a remasu; au venitu betránetiele si morburi, ea a remasu cu ele, cá sê le înfrunte. Într'unu cuvêntu, ea armoniséza atât de bine cu tóte lucrurile, încât în casa a devenitu óre-cum stepâna mai multu, cá ori-cine altul.

La începutu, dícea dl ei, Toionon dícea : salonul, cas'a stepânului; peste câti-va ani erá cas'a noastră, salonul nostru; astadi nu e mai multu a noastră, este cas'a, salonul Toiononei.

Dar cu cáta solitudinea, cu cáta iubire este îngrigita cas'a, salonul Toiononei!

Astadi servitorii nu mai vosbescu de a nostru. Déca vorbescu, apoi în fapta, aceea, ce dícu ca este al nostru, e si al lor, pentru cá-l punu de o parte.

Cu tóte aceste ei nu valoréza nici mai multu, nici mai puțin, de cât noi. Ceea ce facu dênsii, amu face-o si noi în locul lor, întocma, cum s'ar purtá si ei, cá noi, când ar fi în al nostru.

Nu face nici odata unu regresiu nemeritatu. Acest'a ar fi o nedreptate, si ar produce unu ce dureosu, capace a nimici ori-ce încedere în noi.

Nu te mâniá nici-odata contra servitoriului, care, fía din ignorantia, fía din neapacitate, ori rea vointia, nu si-a facutu datorita, cum se cuvine. Mân'a este o nebunia, prin care cu cât ne încercámu a ne aretá mai superiori, cu atât'a pierdemu mai multu din reputatiune fația cu cei din giurul nostru.

Sê nu areti în fația lor nici odata slabiciunile vanității, care te face se preferi frivolul utilului. Nu alunecá nici odata la vorbe rele si calumnia.

În fine, scump'a mea, fá ênsa-ti, ceea ce aștepti dela servitoriul teu.

Dta n'ai dreptul a așteptá perfectiunea, care se pretinde dela el, de cât când singura o posedi aceea.

Acum, când ai avé perfectiunea acést'a, mai fire-ai pretensiva si despota fația cu individii, a căror destinu bunu sêu reu, i-a condusu, cá sê ve servéca?

Am cetitu câte-odata consilii date pentru a avé servitori buni, dar am observatu constantu, cá aceste, adesse fórte întielepte, erau date totu-de-una mai multu din punctu de vedere al stepânilor.

Li se dá adeca acestora consilii, ce sê faca, cá sê fía bine serviti, dar nu li se indica totu odata si mijlocul prin care ar puté face fericiti si pe aceia, cari îi servescu.

Acum iéta, fic'a mea, totu secretul!

Iubiti si veti fi iubiti! Fiti buni si îndulgenti, urmarea va fi binele. Nu fiti de locu egoisti si servitorii se vor sacrificá pentru voi!

Câti stepâni cunosci, cari corespundu acestui programu?

Nu ve mirati asiá dara, cá nu întimpinati de cât servitori rei si nedemni, nici nu surideti în fația esclamárii urmatóre facute cu atât'a demnitate de unu vechiu servitoru pe care stepânul l'a facutu nefericitu si apoi l'a concediatu.

„Sunt puținii stepâni; domnule, care se fia capabili a face pe linu bunu servitoru“.

PETRA-PETRESCU.

P u n c t u.

Unu medicu sgârceitu si-a pardositu curtea. Pardositorul îndesiertu si-a cerutu plat'a mai de multe ori, medicul i respundea:

— Ai ispravitu reu lucrul ce ti-am încredințiatu. Pamântul zace de o palma de grosu pe pardosela, numai cá sè ascunda nesciint'ia dtale.

— Domnule, — respunse pardositorul, — pamântul trebuie sè acopere si a altuia nesciint'ia.

Medicul întielese alusiunea fina si numai decât plati.

*

Mirele si mirés'a converséza.

— Scumpe Arcadie, în declarațiunea ta de amoru, mi-a placutu multu eloquent'ia, cu care ai facut'o.

— Iubit'a mea, deprinderea face multu.

*

— N'a sositu sub adres'a mea „poste restante“ o epistola cu bani? Numele meu e N. N.

— Cu ce poti sè te legitimezi?

— Poftimu, iéta — fotografi'a mea!

*

Unu chipu al viitoriului.

O domnișóra dice:

— Dómna, îmi permitu, a me recomandá cá: domnișór'a doctor juris Mayer. Eu iubescu pe fiul dvóstre si l'asiu cere de barbatu.

Dómna înse o întréba:

— E bine, domnișóra draga — aveti dvóstra mijlócele de a sustiné unu barbatu?

*

Într'unu biurou de casatorii:

— Tocmai avemu ce ve trebuie . . . Dóue-dieci de ani, orfana, fara sócra.

— Si figur'a?

— Trei-dieci de mii de galbeni zestre!

— Urita, dar!

— Da, dar ofticósa!

— Esti siguru?

— Pe garant'ia.

Cronic'a lumei.

Diet'a a primitu proiectul guvernului, prin care civilist'a pentru urmatorii 10 ani se statoreste cu 4.650,000 fl. la anu. Atât acest'a cât si proiectul despre împamântenire au fost votate de cas'a magnatilor fara modificare, si asíá se vor ascerne Maj. Sale pentru sanționare. Nu putemu trece cu vederea o interpelațiune facuta în sîedint'ia dela 6 l. c. cátra ministrul de financia. Guvernul adeca cu ocaziunea ascernerii proiectelor de lege dietei, a prezentatu si unu referitoriu la prolongirea duratei legale a amortisarii obligațiunilor de desdaunarea pamântului si rescumperarea dejmei de vinu; ceea ce a facutu cá pretiul acestor papire se scadia la bursa. Diuarele numai decât ventilându cestiunea acést'a, mai de tóte pârțile desaprobata, se latí vorb'a, cá ministrul de financia contele Szapáry, cá unul ce singuru a prezentatu proiectul dietei, sciindu pré bine, cumca pretiul papirelor va scadea, cá din acést'a el se nu suferé dauna, pe ale sale le vëndu înca înainte de a-se scí ceva despre planul guvernului cu proiectul din cestiune. Acést'a fu

apoi motivul unei interpelari facute de deputatul D. Pázmándy, în urmarea careia se latise vestea, cá ar fi a-se decide caus'a prin duelu. Foile înse spunu, cá în urmarea deslucirilor date privatu, lucrul s'a complanatu într'unu modu cavalerescu. (!) — De luni sau începutu desbaterile asupra proiectului de lege referitoriu la administrarea Bosniei si Hertiegovinei. Din combaterile caror'a este supusu acestu proiectu de lege din partea mai întregii diuaristice din patria, mai cá se póte conchide, cá guvernul nu va întruni maioritarea de voturi la votarea lui. Mai multi deputati din partid'a guvernamentală au declarat, cá vor votá contra, iér altii, cá se vor abține dela votu. Croatii vor fi pasivi. Totu cam acésta sórte o are acestu proiectu si în Reichsrathul din Viena.

Deficitul Germaniei. La 1 nov. ministrul de financia a subșternutu budgetul. S'au preliminatu cá venite: 720 de milióne 712,391 marce, si cá spese: 726.319,741 marce. Asíá dara deficitul face sum'a frumoșica de 5.607,350 marce.

În Francia se aștepta o crisa ministerială. Caus'a acesteia ar fi o nentielegere ce s'ar fi ivitu între Grevy si Gambetta, carele rentorcându-se de curênd din o caletoria nici n'a mai facutu visita presiedintelui republicei. Deja se si combinéza noul cabinetu, înse înca nu se scie déca Gambetta va primí vr'unu portfoiu séu ba, — în casul primu dênslu ar compune noul ministeru.

La Paris deja s'a pregatitu sal'a pentru sîedint'iele camerei în palatul Bourbon. În ea se afla dóue-spre-diece șire de bănci, cu 583 locuri de sîediu (camer'a are 533 membrii); pe galerii 700 de ascultatori vor avé locu; pentru diuaristi s'au rezervatu 99 de scaune. Tribun'a nu este aceea, care s'a întrebuintiatu pe timpul lui Napoleon, ci aceea din 1798 întrebuintiată de consiliul celor cinci sute de ênsi.

Turcia în nevoi'a financiara în care se afla, printre mijlócele întrebuintiate spre a mai face economii si a strînge bani, întrebuintiéza si pe acela de a mai desface din vasele sale plutitoare. Septemân'a trecuta vëndu Bulgariei patru din ele, acuma scóte în vëndiare prin licitațiã alte patru. Anunciul admiralitătii, publicatu pentru acestu scopu, contine numele lor, care sînt urmatóarele: Nuzhatie, Nis, Lom si Sehiari.

Scóterea jidanilor din Russia. Guvernul rusescu a emis unu ucasu, prin care se ordóna, cá toti jidanii de pe pamântul cozacilor dela Don sè iésa de acolo. Acestu ordinu se si esecuta cu tóta rigórea. Jidanii de acolo sînt acusati, cá în totu tînutul acela cumpera bucatele si le tînu pâna ce întra vr'ó fómete, si atunce le vëndu cu pretiu fórté mare. Câte odata bucatele aceste se strica, dar fiindu cá altele nu sînt, ómenii sînt siliti a le cumperá, si astfel se ivescu felurite epidemii.

Nihilistii rusi s'au împartîtu în dóue partide. Cei mai moderati, cari nu apróba omorirea amploiatilor, si numai prin incendii si prin brosiure voiescu sè atítie în poporu nendestulirea, vor edá si mai departe cunoscutul diuaru: „Zemlja i Volja“. Elementele ultraiste înfintiară unu diuaru nou sub titlul: „Narodinja Volja“ (Voint'ia Națională.)

Conflictul engleso-turcu. Septemânile trecute erá p'ací sè se erumpa între Engliter'a si Turcia niște încaierări fórté serióse. Caus'a acestora fu neîndeplinirea de cátra Turcia a reformelor promise în Así'a. Tréb'a merse asíá departe, încât Engliter'a a amenintiatu Turci'a cu flot'a sa. Înse în timpul din urma sultanul a declarat, cá nu va negligá a întroduce

acele reforme. Așă apoi conflictul s'a molcomitu — pe câțva timpu.

Literatura si arti.

„Fragmente din istoria Românilor“, de Eudocia br. de Hurmuzachi, iéta unu pré pretiosu opu, din care deja a aparutu tomul primu la Bucuresci, unde apare în edițiunea ministeriului cultelor si instrucțiunii publice. Tomul acesta este înzestratu si cu portretul autorului.

Codice român. La Bucuresci a eșitu de sub tiparu : „Explicațiunea teoretica si practica a Codicelui de procedura civila“, conținându comentariul completu al tuturor articolilor din codu, soluțiunile cesțiunilor controversate si indicațiunea jurisprudenței celei mai recente, a curților de apelu si Curtii de casațiune din Franca si din Români'a, a două edițiune, reveduta, corectă, adausa si pusa în concordantia cu legile noué, două apendice, de I. G. Sandulescu-Nanoveanu. Pretiul 25 lei noi.

Lir'a româna. Sub acestu titlu va aparé la Bucuresci în curénd o revista musicala, odata pe septemâna care cu devis'a „Cântecele poporului se nu se uite“, va da publicului ce cultiva acéta arta, note musicale a cântecelor populare, împreuna cu portretele si biografiile compositorilor. Nu putemu de cât se dorimu reușita acestui nou altaru al Euterpei române !

În editur'a Táborzky si Parsch în Budapesta a aparutu „Les belles parisiennes“ valsu, pentru pianu compusu de Philippe Fahrbach jun., chef la music'a militara regim. 23. Pretiul 80 cr.

Biserica si școlă.

Conferința protopopilor în Blasiu. Cetimu în „Foi'a Școl.“, că la 1 si 2 sept. s'a tînutu în Blasiu, sub presiédința Esc. S. mitropolitului dr. Ioan Vancea, svaturii în privința arondării protopopiatelor, si s'a decisu, ca numărul acestora se se reduca la 32.

Pap'a a departatu de odata, din propri'a sa inițiativa, pe toti professorii de filosofia dela seminariul Pio IX, si dela acela cu numele de „Propaganda Fidei“, si i-a înlocuitu cu adepti credinciosi ai teoriilor lui Thomas de Aquino, cari sînt negreșitu adversari ai jesuitilor. Prin acéta mesura Leo XIII a încéputu a pune în practica teoriile ultimei sale encyclica si 'n acelasi timp a declarat resbelu ordinului jesuitilor.

Gimnasiul din Seraievo s'a deschisu la 6 l. c. de câtra príncipele de Würtemberg, totu atunce s'a deschisu si școl'a fiilor militari. A fost de față tota inteligința de acolo, si s'a cântatu imnul împératescu.

Limb'a boema la universitatea din Praga. Dorința boemilor, că la universitatea din Praga limb'a propunerii se fia cea boema, precum se vede, acusi se va traduce în realitate. Conform scirilor mai noué, la numit'a universitate se vor înființa două senate academice cu facultăti coordonate, cari înse vor avé numai unu rector, care se va alege din senatul germânu, de alta-data din celu boemu. „Wiener Med. Z.“ deja publica numele facultăti medicale boeme.

Mitropolitul-cardinalu din Toulouse în Franca, din incidentul înmândărilor din Spania, a emisu o encyclica, în care declară, că acéta mare nenorocire e pedéps'a lui Dumnedieu. Îmi pare reu de pagubele causate, dice encyclic'a, dar ceea ce Dumnedieu a facutu, e bine ; ar fi trebuitu se se citésca Isaia.

Societati si institute.

Asociațiunea transilvana. Despartieméntul al treile tînu adunarea sa generala la 2 nov. în comun'a Gur'a-Riu. Cu acéta ocasiune s'a încassatu pentru Asociațiune 374 fl. 1 cr., iér dl Toma ceti o disertațiune intitulata : „Considerațiuni asupra stării poporului român si mijlocele prin cari s'ar puté ajutá“. Dupa adunare urnă prândiu la dl Iacob Arsenic. Vițtorea adunare se va tîné în comun'a Tilișca.

Societatea de lectura a elevilor institutului pedagogico-teologicu din Arad s'a constituitu în anul acéta în urmatoriul modu : Georgiu Cosma vice-presiedinte ; notaru al corespundințielor Elia Cióra, bibliotecaru Moise Bogdanu, controloru Victor T. Russu, teologi de cursul III, notariul sediintelor Gavriil Selagianu, cassaru Iustin Bogdanu, teologi de cursul II, vice-notaru Ioan Evutiann, teologu de cursul I, vice-bibliotecaru Georgiu Popa pedagogu cursul III.

Studentii români din Baia-mare au înființiatu o societate de lectura, care s'a constituitu la 2 nov. astfel : conducatoru MOD. Ioan Fanea, vice-presiedinte Simeon Pinteá stud. VIII cl., notaru al sediintelor Ioan Ghetia VII cl., notaru al corespundințielor Ioan Cosa VI cl., bibliotecaru Andreiu Popu VIII cl., cassaru Eugeniu Dredeanu stud. VI cl.

Ce e nou ?

Glum'a regelui. La audiența din urma data în castelul din Buda, unu betrânu ceru „iertare de etate“, căci numai așă putea se capete unu postu. „Acea — respunse regele — si mie mi-ar placé“.

Toaletele si pânzaturele archiducesei Cristina, înainte de a le espedá la Madrid, au fost espuse dilele trecute în palatul archiducelui Albrecht. Hain'a de mirésa înse n'a fost espusa, căci — dupa datin'a spaniola vechia — aceea se face în Madrid, si mirésa o capeta numai cu vr'o două zile înainte de cununia. Afara de aceea, regele Alfonso a comandatu douăspre-diece toalete pentru fiitorea sa soția. Dintre cele gatite în Viena la madame Varges merita se se amintésca urmatorele : O rochia de faille ros'a cu șlepu, decorata cu point de gaze si cu buchete de boboci ; alt'a de brocat cu ghirlande de rose pe stofa de atlasu galbenu ; haina de atlasu greu de colorea osului de elefantu, cu margele, brodarii de argintu si flori albe cu frunđie întunecate etc. Este forțe frumósa si toalet'a destinata pentru intrarea în Madrid din catifca roșia vargata, cu atlasu si cu brodarii de auru. Dar cine ar puté se însire tóte ?!

Renunțațiunea archiducesei Cristina la drepturile ei de moștenire a tronului Austro-Ungariei se va face în Viena la 18 l. c. cu tóta pomp'a în salonul de consiliu secretu al palatului împératescu. La acestu actu vor fi de față toti archiducii si archiducesele, si toti consiliarii intimi cari petrecu în Viena. La ordinul Maj. Sale la acéta festivitate se vor invitá si presiédinții parlamentelor austriacu si ungurescu. Actul de renunțare se va ceti de câtra br. Haymerle, ministru casei domnitore si de esterne. Că represintantele regelui Alfonso va figurá ambasadorul spaniolu.

Domnitorul României a respunsu dlui V. A. Urechia, cu ocasiunea serbării dela Pétra, prin următorea telegrama : „Esprimu recunoscința mea pentru monumentul radicațu în orasiul Pétra în onórea ostenilor din judetiul Némțiu caduți în resboiul întreprinsu pentru independența României. Me asociez cu ânim'a la onorurile date unuia din regimentele cele

mai brave ale armatei și care prin sângele versatu a radicațu atât de sus numele de Român. Multiamirile mele tuturor acelor cari au luat parte la acestu actu frumosu și dale în deosebi. Carol^{ca}.

Dómn'a României în Iasi. „Basarabia“ afla, că se va tramite din Bucuresci dl Knechtel, gradinarul șiefu al gradinelor publice din Bucuresci, că în unire cu gradinarul primariei din Iasi sê niveleze și sê planteze gradin'a din dosul palatului administrativu din Iasi, căci M. Sa Dómn'a are intențiunea a petrece primavér'a și tómn'a în Iasi, din cauza că clim'a Bucurescilor e nesânetósa.

Locul de petrecere al regelui spaniolu. Pardo, castelul regescu, în care flițórea regina a Spaniei va petrece câteva zile înaintea cununiei sale, zace pe malul dreptu al râului Menzares, cam de 14 chilometrii de Madid. E împresuratu de paduri, cari sânt închise prin niște pareti de 75—80 chilometrii de lungi. În padurile aceste sânt multe vênaturi. Castelul ênsusi a fost o locuinta de vênatori, edificatu de Henricu III. Acuma interiorul lui e arangiatu splendidu. Mai ales sânt frumoșe tapeturile, facute în Madrid dupa modelurile unor pictori renumiti, și frescovele cari represinta aventurile lui Don Quixote.

Afacerea Zichy-Asbóth s'a terminatu. În fine Zichy a provocatu la duelu pe Asbóth, și duelul s'a și facutu. Nici unul nu s'a ranitu. Zichy a eșitu din Jockey-Club, unde se propusese eliminarea lui. Dupa terminarea duelului, Zichy a dîsu lui Asbóth: „Iér acuma voiu probá, că cele ce s'au scrisu despre mine, nu le-am facutu“.

Înaintările de tómn'a în armat'a austro-ungurésca au produsu mai multor ofițieri români bucuria, iér națiunii lor gloria. Lips'a de spațiu ne împedează d'a puté reproduce numele celor înaintati; vom însemná dára numai numărul lor. Si anume la rangul de colonelu și comandantu de regimentu a fost înaintatu unul, la rangul de locotenente colonelu unul, la rangul de maioru doi, la rangul de capitaniu el. I cinci, de el. II șiese, la rangul de locotenentu optu-spredece, de sublocotenentu dîece. La rangul de medicu de regimentu el. II au fost înaintati trei români.

✧ **Fómete în Români'a.** Cetimu în „Vocea Cov.“ din Galati: Urcarea tuturor articolelor de îndestulare publica a începutu sê puna pe gânduri pe locuitorii saraci în osebi. Pânea s'a scumpitu fórtu multu, faîn'a de papusioiu se scumpesce asemenea, și toti prevedu că urcarea de pretiuri abiá este la începutu. Nu scimu, ce ne va aduce diu'a de mâne; credemu că este bine că guvernul sê se preocupe serios de acésta cestiune, și sê judece deca nu este venitu momentul de a oprí îndata esportul porumbului. Grâul a atinsu pretiul de 100 lei chili'a, și popusioii au trecut de 50 lei. Cereri sânt numeroșe pentru esportatiune, dar sê nu uitâmu, că si lips'a în țiera e fórtu simțitóre; de nu dorimu a simți fómete, trebuie cu ori-ce pretiu și fâra întârziare sê se opréscă esportul porumbului.

Sciri economice. Din comitatul Torontal ni se scrie, că acolo pretiul grâului s'a urcatu la 15 fl., al cucuruzului la 7 fl. 50 cr.; nefiindu fênu, poporul își vinde vitele pe unu pretiu bagatelu. O scrisóre de lînga Zelau ni împartășesce, că pe acolo recoltele au fost fórtu slabe, póme nu s'au facutu mai nimica, semenaturele de tómn'a au întârziatu fórtu; vinu s'a facutu cât jumetate anu, în unele locuri nici atât. Unu cetitoru al nostru din Alba-Iulia ne încunoscintéza, că pe acolo, întocmai că în recolt'a de asta véra, asiá si în productul vîilor s'au înstelatu ómenii, căci s'a facutu mai puțin vinu, decât cât se sperá, și acela

slabu. Din părțile Satmarului ni se relatéza, că acolo fómete e inevitabila; recolt'a a fost fórtu slaba, în vii a întratu filoxer'a, pamênturile au remasu nesemenate, căci n'au fost semêntia. De pe la Arad ni se raportéza, că în urm'a ploilor multe pe acolo tin'a a devenitu fórtu mare; multe pamênturi sânt înca nesemenate, cucuruzul e escelentu, asemene s'a produsu și vinu multu, porci nu au pretiu.

Plantare de pomi. Dl ministru de interne al României a adresatu prefectilor o nóua circulara, în care amintindu-le că a venitu timpul de a plantá pomi, i invita de a încuragiá pe sateni a plantá în catașime cât se póte de mare, ceea ce va fi o adeverata îmbunătățire atât igienica cât și economica; a fi cu priveghiare sê se înfiintéze gradinele de dudí, prevedute de legea comuna.

Si surdii vor audi! Amu înregistratu pe pagiuale „Familiei“ multe invențiuni interesante. Iéta una nóua, care va întrece pe multe! Professorul Graydon din Cincinnati a inventatu o machina de auditu. Obiectul aparatului este de a face pe surdi sê audia și funcționarea lui e fórtu simpla. Cu mijlocul acesta, dupa teori'a inventatorului, surdul neputêndu audi cu urechile, aude — că sê dicemu asiá — cu dintii, în întielesul, că sunetul e transmisu prin nervii dintilor și prin ósele fetiei pâna la nervul auditivu și de aci la creeri. S'au facutu și experimente, cari au reșitu fórtu cu succesu.

Nume de cai. Unu tineru sportsmann francesu care adese ori șufere de lips'a de bani și aștepta cu doru moștenirea sa, a datu calului seu acestu nume curiosu: „Le-Bruit-de-la-Mort-de-mon Oncle“ (Vestea despre mórtea unchiului meu.) Iéra dl Blaskovich, proprietarul renumitei „Kincsem“, a datu unui mândiu numele de „Sântul Martin“! Înca pâ'n'acuma nici un calu n'a purtatu numele unui sântu. Dar înaintâmu în tóte!

✧ **Monumentu la Rahova.** Diarul „Vitosiu“ din Sofia, primesce o telegrama din Vidin, care i spune că principele Domnitoru al Bulgariei, visitându Rahova, a ordonatu că în timpul celu mai scurtu sê se radice acolo unu monumentu comemorativu, în onórea și pentru memori'a ostasilor români cadiuti în lupta la luarea acelu orașu.

În Japonia bântuie o grozava epidemia de cholera. În aprile trecutu s'au desgropatu cadavrele unui numeru óre-care de soldati, morti în 1877 de cholera, pentru îndeplinirea riturilor religioșe, și îndata se ivi din nou epidem'ia în totu districtul. Pâna la jumetatea lui augustu au fost peste 40,000 casuri de mórte, și pâna la sfêșitul lui septembrie se crede că acestu flagelu a seceratu la 100,000 de suflete.

Iérasu o casatoriá principésca. Sciri particulare din Paris anuncia, că în acestu momentu se facu negociári în privint'a unei casatorii a duclui de Genova, fratele reginei Italiei, cu o ficia a moștenitorului tronului Germaniei.

Lupta cu tauri în Paris. Cetitorii „Familiei“ știu deja, că la Paris se va arangiá o festivitate în folosul înundatilor din Spania. S'a propusu, că cu acea ocașione sê se faca și o lupta cu tauri, jocu îndatinatu în Spania, înse nepermisu în Francia. Diarul „Figaro“ invita guvernul, că de asta-data prin excepțiune, sê dea voia pentru arangiarea acestui jocu atât de interesantu.

✧ **Ratiociniu** despre venitele și spesele Reuniunii de jocu arangiate în favórea Alumneului naționalu românú din Timisóra în 9 oct. 1879 st. n. I. Venite: Dela III. Sa dl episc. Ioanu Mețianu, 5 fl.; — dela famili'a Sterbanu din B. Comlosiu, 4 fl.; — dela dnii:

I. Luca, N. Cosîariu, Ios. Vill, Pav. Rotariu câte 3 fl. ; — dela dl Nic. Gerdanu 2 fl. 20 cr. ; — dela dnii : Mel. Dreghiciu, Vlad. Seimanu, Ana Popa, Ioan Tieranu, Em. Ungurianu, Gr. Mariencescu, Georg Traila, Em. Demetroviciu, M. Barbu, I. Covaceviciu, Const. Zavits, Georg Trailescu, Vucskov, I. Kimmel, I. Schlichting, St. Paraschieviciu, Tr. Lungu, V. Ignea, I. Nestoroviciu, Vas. Barbulescu, I. Teodoroviciu, C. Maniu, Ilie Olariu, Aur. Popoviciu, St. Poruti, Vic. Cernetiu, Georg Ardeleanu, Lazar Jovi, Ales. Chisiodianu, N. Jenathie, Gust. Onitiu, Georg Sierbanu, I. Mikkel, Béla Gyertyánffy, Georg Cocosianu, I. Risztó, Car. Oszwald, Petru Cermana, Pav. Adamu, dr. At. Mariencescu, Louis Schlotthauer, Georg Liota, câte 2 fl. ; — dela domnii : Luca Calecianu, Laz. Simu, N. Darabantiu, I. Gredinariu, N. Petroviciu, I. Damsia, I. Vulcanu, Iul. Micu, P. Milu, Eut. Ciobanu, N. Draganu, M. Nediciu, Vic. Adamu, St. Ciortus, Liub. Adamoviciu, Lud. Ulrich, D. Sviratiu, P. Anca, I. Munteanu, Lud. Szabó, Vas. Brendusiu, D. Trailescu, Ioan Romanov, A. Buchwald, Ed. Krampfl, Táruczay, Car. Tedeschi, M. Ferschitz, Kratochwill, M. Blau, Friedmann, Ad. Krausz, E. Jaromisz, Em. Dolveth, D. Dolveth, I. Röddig, Derera, Il. Paun, D. Maximu, Al. Secosianu, Petru Popoviciu, Nic. Ribariu, Mel. Miculescu, Vic. Selegianu, I. Dogariu, Iul. Totia, I. Dobosianu, Rud. Leinerth, A. Hellner, G. Capdebo, I. Darabantiu, N. Bussa, Al. Nadasianu, Geiszberger, Dreher, I. Boncia, Nic. Maiereanu, Dem. Chiritia, Schulmann, Nic. Chitescu, A. Sulyok, I. Popescu, D. Atkary, Milan Novacoviciu, Simeon Moldovanu, câte 1 fl. ; — dela domnii : L. Pollak, H. Tauber, Max Csermak câte 50 cr. Venitu : 173 fl. 70 cr. ; spese : 78 fl. 28 cr., venitu curatu 95 fl. 42 cr., care suma s'a predatu comitetului alumnealu. *Manuilu Ungurianu*, notariu ; *Georgiu Traila* cassariu.

Sciri scurte. Din Madridu se scrie, că numărul persónelor disparute în urm'a înundațiilor din Murcia se urca la vr'o 3000. — **Acul Cleopatrei sequestratu.** Din Alesandria se împartasesce, că al doile acu al Cleopatrei, tocmai când erá sè se transporteze în America, s'a sequestratu de cătra creditorii guvernului egiptianu. — **Si-a omoritu parintele** unu flacáu de 19 ani din comun'a Krestitz lângá Lundenburg, si dupa ce l'a omoritu, l'a ascunsu în pamântu, dar crim'a fu descoperita. — **Gabr. Várady** totusi a fost alesu, căci alegatorii au nemarginita încredere în el. — **Unde sânt mai multe cárcime?** La Dunaszerdahely, în Ungari'a, căci de si poporațiunea de acolo nu se urca mai sus de 3—4000, si cu tóte că jumetate sânt jidani, totusi are 90 de cárcime. — **Bischofsheim**, unu bancaru din Paris, a oferitu guvernului unu milionu si jumetate de franci, pentru înfiintarea unui observatoru astronomicu la Nizza. — **O femeia de harem** a fugitu din vill'a ex-chedivului care acum petrece la Neapolea, ea a dusu cu sine vr'o 3000 de franci, si vré sè deschida acolo o negustoria. — **În comitatul Bihariei** iérasu se sporescu lotrii si forméza bande întregi ; un'a din aceste a tramisu vorba unui arendasiu din Virtisiu sè-i dea 300 fl. — **Patru hoti** s'au prinsu de curénd în comitatul Severinului ; doi din ei sânt sèrbi, doi ungureni. Acestia în septembrie trecutu au arsu de viu pe unu omu, pentru că li-a refusat unu galbenu. — **O baia noua** s'a descoperitu în apropiarea Beiusului ; poporul i dice „Stâna de vale“. Se spera, că va avé viitoru frumosu.

Flamur'a lui Hymen.

Dl Eduard de Czompó proprietaru mare în Lapuşnicu, la 26 octombre a. c. si-a serbatu cunun'á cu domnisiór'a Maria Maniu, fic'a dlui notariu cercualu Alesandru Maniu din Barra, lângá Lugosiu.

Ghicitura de siacu

— de Aloisia Trarina. —

sa	la	tu	be-	ra-	ti-	chii	cá
a	Iu-	e-	gra-	cul-	am	i	ó-
pi	ro-	ru-	s'-	teu	tei	di-	o
tu	ta-	grii,	cla-	pe-	as	sá,	în
o	Co-	gi	ln	ne-	bu-	ru	le
le	ra-	tu	si	tre-	tu	as-	ce
me	cá	a	me	ta	mo-	'n-	do-
do-	glu-	lu-	sa	am	S'a-	mul-	Fru-

Se póte deslegá dupa saritul calului.

Terminul de deslegare e 26 noemvre. Că totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

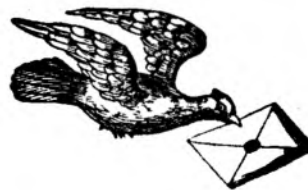
Deslegarea ghiciturei aritmetice din nr. 79 :

Femei'a care a avutu 50 de óue, a vëndutu 1 ou cu 1 cr. = 50 cr. ; ceea care a avutu 30 de óue, a vëndutu câte 3 óue cu cinci cruceri = 50 cr. ; ceea care a avutu numai 10 óue, a vëndutu oul cu câte 5 cruceri = 50 cr., si asiá a capetatu un'a cá alt'a câte 50 cr.

Bine au deslegat'o dómnele si domnisiórele : Emilia Onciu n. Ciavoşchi, Anastasia Borca, Eufrosina Popu, Zoe Dimbu, Maria Moldovanu, Iosefina Popoviciu, si dl Simeon Rotaru.

Premiul 'a căştigatu dn'a Emilia Onciu n. Ciavoşchi.

Post'a Redacțiunii.

Varaticu. Suprindere placuta ! Cât mai curénd ! Vom primi si altele cu placere, Salutare cordiala !

Paris. Evenimente din viéti'a sociala, literaria, artistica, în forma de causerie, si cu scrisóre mai legibila.

Dnei A. Cr. în T. Multiamimu ! Încât pentru „Barbu“, de ocamdata nu s'a trasu în brosiure. Vom vedé, déca isi va terminá studiile în Evropa.

Versurile : Tîer'a mea, Copilul înghiatiatu, La Elvira, Eroilor români, La dâns'a, — nu se potu publicá.

Dnei A. B. în Racasdia. Nu le-amu primitu, căci de le-amu fi primitu, de siguru s'aru fi publicatu.

Ce sè facu ? Ori ce, numai versuri nu.

Ce e mai reu ? În siése strofe respondi la întrebarea acés-t'a, si totusi nu scii ce e mai reu ? Léta, ti-o spunemu dara noi pe scurtu : versul dtale.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Budapesta. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.